

har jeg søgt at raade Bod paa ved et Circulære til Amtmændene, som indstærpede dem, at efter Lovgivningen skal Alimentationsbidragene udgjøre mindst Halvdelen af de Omkostninger, som Børnets nødtørftige Opfostring medfører. Derfor har jeg henledt Amtmændenes Opmærksomhed paa, at det var nødvendigt, naar man fastsatte Alimentationsbidragene, at se hen til, hvad f. Ex. Fattigvæsenet paa vedkommende Egn maa betale for at faae Børnet anbragt, og at det i Reglen ikke vil kunne tilstedes at ansætte Alimentationsbidraget til Mindre end Halvdelen heraf. Jeg tror ogsaa derfor, at man vistnok nu vil finde, at Alimentationsbidraget ikke let sættes til Mindre end 40 Kr. om Aaret. Der er forresten naturligtvis i den Henseende meget stor Forskiel i de forskjellige Dele af Landet, som det noksom fremgik af de Indberetninger, der indkom fra Amtmændene i Anledning af dette Spørgsmaal. Der er maasse Egne, hvor det ikke pleier at ansættes til fuldt saa Meget, men andre Steder, hvor det ansættes til Mere; gennemsnitlig tror jeg, man kan sige, at det ikke er under 40 Kr. om Aaret. — Der blev af en æret Taler rørt ved et Spørgsmaal, som jo er et meget vanskeligt Spørgsmaal, men som forresten har en større Hækkvidde, end han syntes at forudsætte, idet det ikke er et Spørgsmaal, der alene kommer frem paa dette Omraade, men ogsaa paa andre Omraader, det er nemlig Spørgsmaalet om Udvandring; dette at Folk unddrage sig disse Forpligtelser til at yde Alimentationsbidrag ved at udvandre. Jeg skal blot bemærke, at det samme Spørgsmaal om Udvandringens Virkning i saa Henseende jo ogsaa kan opstaa ved de normale Familieforbindinger. Det er ikke blot de uegte Børns Underhold, som Folk undertiden unddrage sig fra ved at udvandre, men man ser ogsaa Exempler paa, at Folk unddrage sig deres Forpligtelse til at underholde deres Kone og ægte Børn ved at udvandre; det er ikke saa ganske sjældent, at det Tilfælde indtræffer. Det er altsaa ganske vist et meget vidt rækkende Spørgsmaal, og det er ogsaa en Tante, der har været fremme ikke her, men andre Steder, at man ligefrem skulde forbyde Folk at udvandre, naar de havde den Slags Forpligtelser, forinden de havde stillet Sikkerhed for disse Forpligtelser's Opfyldelse. Man har gjort Forsøg med noget Saadant i Norge, i det Mindste foreligger der Udtalelser fra den norske Justitsminister, som gaa i Retning af, at man skulde være berettiget til at gjøre noget Saadant; og jeg skal tilføie, at der paa det islandske Althing har været en Fattiglov under Diskussion, hvis Karakter na-

turligtvis i mange Henseender maa være forskjellig fra den her gjældende Fattiglov; men der har blandt Andet ogsaa været Spørgsmaal fremme — og er det fremdeles endnu; thi Sagen er ikke endt, og den vil komme frem igen paa det til Sommer sammentrædende Althing — om en Bestemmelse, som gif ud paa, at man ikke maatte udvandre, naar man havde saadanne Forpligtelser paa sig, medmindre man havde stillet den fornødne Sikkerhed for, at disse uagtede Udvandringen vilde blive opfyldte. Det er disse Bestemmelser, som jeg sigtede til, da jeg i det andet Thing udtalte, at det var en vanskeligt Sag at komme ind paa, idet man meget let kunde komme til at gjøre for store Indgreb i de personlige Frihed, naar man vilde raade Bod paa dette Forhold. Det er jo klart, forekommer det mig, at det bliver et meget betydeligt Skridt i Retning af at indskrænke den personlige Frihed, dersom man virkelig vilde gennemføre et saadant Princip. Men jeg har desuden ogsaa den Indvending derimod, at det naturligtvis vilde være meget vanskeligt at gennemføre praktisk i et saadant Omfang, at man kunde have videre Nytte deraf. Hvad uegte Børn angaar, vilde man slet ikke kunne forhindre den Udvandring, som fandt Sted, før Paterniteten er fastslaaet, hvad enten dette sker ved Vedkommendes egen Tilstaaelse eller ved Dom, og dernæst vil det blive et overmaade møjsommeligt Arbejde at passe paa alle Udvandrere og komme paa det Reene med, forinden de fik Lov til at rejse, om der hvilede Forpligtelser af den Art paa dem. Derfor tror jeg, at selv om saadanne Regler stilledes op, vilde det kun blive enkeltstaaende og næsten tilfældige Tilfælde, hvor de virkelig kunde komme til at gjøre sig gjældende; derfor have mine Overveielser af dette Spørgsmaal foreløbig i alt Fald ledet mig til, at der ikke er Noget at gjøre ved det. Men hvis det ærede Udvalg, som formodentlig bliver nedsat om denne Sag, skulde kunne finde noget probat Middel mod denne Ulempe, skal jeg være meget beredvillig til at tage det under Overveielse og bidrage Mit til, at der kunde komme noget Fornuftigt ud deraf. Der blev dernæst talt om — i det Mindste forstod jeg den ærede Taler saaledes, — at han særlig vilde anse over, at dette Lovforslag ikke indbefattede en saadan Regel som den, der var foreslaaet af Mindretallet i Landsthinget, nemlig, at det skulde være en Pligt for de uegte Børns Moder at opgive Børnesageren. Det tror jeg er en meget betænkelig Sag at stille noget Saadant op, og det, jeg bemærkede derom i det andet Thing, var egentlig ikke saa meget det, som den ærede Taler